Udklip af HORSENS FOLKEBLAD
den 29 OKT. 2004
Kildeangivelse uden ansvar

Folkeblad

FREDAG 29. OKTOBER 2004

Ung og lovende. Begge dele passer perfekt på Kaspar Bonnén.

FAKTA

Kunstner-prisen

Horsens Kunstmuseums Venners Kunstnerpris uddeles i år for sjette gang.

Prisen gives til „en ung, lovende billedkunstner, der har markeret sig inden for de sidste år, og som muligvis vil finde vej til Horsens Kunstmuseums samlinger i de kommende år".

Med prisen følger 25.000 kr., som sponseres af Familien Hede Nielsens Fond og Horsens Folkeblads Fond.

De tidligere prismodtagere er:
1998: Christian Schmidt-Rasmussen.
1999: Tal R
2000: Ingen uddeling.
2001: Signe Guttormsen
2002: Quirky Girls (kunstnerne Tine Maria Kofoed, Anne Marie Ploug og Ann Sophie Stærk samt kunsthistorikeren Johanne Løstrup)
2003: Cathrine Raben Davidsen

Kunstner med mange rum

Kaspar Bonnén får i dag overrakt kunstnerpris

Tekst: Chr. Rimestad
Foto: Magnus Møller, Polfoto

HORSENS - På gulvet i Kaspar Bonnéns atelier breder et kæmpemæssigt rør i kraftig, brun karton sig ud i flere meters længde.

Umiddelbart ligner det en del af rørsystemet til et udsugningsanlæg i fabriksstørrelse. Eller måske mere rammende: opera-størrelse.

For røret skal afstøtte til den nye opera-bygning i København. Godt beskyttet bag kartonen befinder sig et 3 x 3,5 m stort maleri, der skal have sin fremtid i det omdiskuterede kæmpehus på Dokøen.

For så langt er den 36-årige kunstner nået med sin karriere. Han hører med i flokken af udvalgte, der skal udsmykke det nye hjemsted for ouverturer, arier og dødsfald efter noder.

Okay, rummet, Kaspar Bonnén har fået overdraget som „sit", befinder sig ved sceneindgangen og hører ikke til blandt dem, hvor publikum sædvanligvis færdes. Det direkte møde med de mange gæster i foyeren skal man hedde Per Kirkeby eller Olafur Eliasson for at få lov til at deltage i.

Alligevel sender maleriet i dette mere beskedne hjørne af operaen et klart signal. Et signal om en kunstner godt på vej.

Eller som en af de faste vendinger lyder: ung og lovende. Dén karakteristik passer perfekt på Kaspar Bonnén.

Og det er de sagkyndige bag udsmykningen af opera-bygningen ikke alene om at synes.

I dag får den talentfulde maler på Horsens Kunstmuseum overrakt Venneforeningens Kunstnerpris 2004.

Så meget andet

Den talentfulde maler... Ja, og så meget andet. For når man lader øjnene glide ned over listen med Kaspar Bonnéns aktiviteter, siden han i 1995 første gang trådte frem som kunstner, dukker der mange andre udtryksformer op: fotografi, video, installationer, tegninger, digte, «ollager i lyd...

Og selvfølgelig kan man tage nogle lange diskussioner med ham om hvorfor det ene og hvorfor det andet og rækkefølge og rangfølge og så videre.

Men kernen bliver, at „de forskellige udtryk falder naturligt for mig", og at de alle sammen „er en naturlig del af en kunstnerisk proces".

Så de, der møder op til en Kaspar Bonnén-udstilling med forventninger om en samling lærreder hængt pænt op på hvide vægge, må skrue sanserne ud på flere frekvenser.

Sidst var det udstillingen „Hjem igen", som kunne ses først hos Galleri Mikael Andersen i København, dernæst på Det Danske Kulturinstitut i Edinburgh.

Her var væggene fyldt med malerier, der umiddelbart skildrer rum, vi alle kender: Spisestuen med bord, stole, PH-lampe og potteplanter i vinduesKarmen. Køkkenet med fliser på væggen, kaffemaskine og de brugte tallerkner og kopper omkring vasken. Soveværelset med dobbeltseng, tremmeseng til barnet og rullegardinet, der ikke har fjederkraft nok til at nå de sidste centimeter op.

Men i alle billederne brydes genkendeligheden op. Farverne deler elementerne op i abstrakte sektioner. Hvide pletter bliver som kig ind i en anden verden. Og nogle steder glider flere rum tilsyneladende over i hinanden. Den trygge fornemmelse af hvem vi bliver flydende, tilstanden usikker. Nogle gange går reaktionen mod det eksotisk anderledes, andre gange skubber malerierne beskueren over mod det skræmmende.

Virvar af rum

Dér står man så og tænker over sin egen verden, sin egen hverdag, sit eget livs rum. Guidet på vej af Kaspar Bonnén, der - med hans egne ord - „er optaget af verdens mangfoldighed af rum". Og ikke kun de rent fysiske rum, men også vores mentale rum.

- I dagens samfund er der flere og flere informationer, vi skal forholde os til. De blander sig i vores tanker og danner mange forskellige former for rum. Det bliver et virvar, der næsten vokser af sig selv, som han siger.

Installationerne, der i mange tilfælde følger malerierne på vej, lægger endnu flere rum til. På „Hjem igen"-udstillingen var afsættet noget så gammelkendt som tre borde.

På ét af dem lå en dør med en hvid papmache-figur af en mand. På et andet havde en slags buste i Lego-klodser følgeskab af andre buster med rum i papmache.

På det tredje befandt sig nogle uformelige, skållignende genstande under den fælles titel: „Tredjehedens bord, denne tynde hinde som adskiller og forener os". Og på alle bordene akkompagnerede ord og skrevne historier udtrykket.

- Borde er noget, man lægger ting på. For os alle sammen er det genkendeligt og dagligdags, siger Kaspar Bonnén.

Men på en udstilling er borde lidt underlige. Tingene ligger dér sådan lidt henkastet. De er en anden form for materialitet, og når man har kigget på dem og måske læst teksterne, bliver malerierne en anden oplevelse.

For et par år siden i Kunstforeningen på Gammel Strand i København gik den 36-årige kunstner så vidt som til at skyde en ekstra etage ind på en del af sin udstilling.

Et ekstra gulv, man kunne kigge ind under - ind til et mylder af små huse og rum, nogle tomme, andre møblerede eller malede eller fyldt med genstande.

Under gulvet

For sådan er det med alle vores rum: Vi kan befinde os på et fælles gulv, men nedenunder ligger der andre verdener og ulmer. Måske vores egne, lokale rum, som holder os fast og bliver udgangspunkt for vores udforskning af andre mere globale og politiske rum.

Sådan har Kaspar Bonnén brugt mange forskellige udtryk i sin efterhånden 10 år lange udforskning af kunstens rum, og i dag indgår installationer, fotos, video, ordene og alt det andet som en så naturligt del af hans arbejdsmåde, at udstillinger med kun malerier forekommer ham kedelige.

Alligevel må Horsens Kunstmuseum nøjes med malerier til den mini-udstilling, der de kommende uger vil markere prisuddelingen i dag.

Det har den helt jordnære forklaring, at værket om prisen har været for kort til at planlægge en større kunstnerisk proces. Andre opgaver lægger her og nu beslag på den københavnske malers tid, bl.a. bidrag til en udstilling med titlen „Det fortællende maleri" på Hjørring Kunstmuseum.

Desuden står han malerisk midt i et vadested.

Gennem de seneste syv-otte år har udforskningen af rummene været det bærende tema, når Kaspar Bonnén lukkede sig ind i sit atelier i en nedslidt fabriksbygning på Amager.

Igen og igen har han taget farveriget livtag med rummenes mangfoldighed - indtil han efter arbejdet med „Hjem igen"-udstillingen mærkede, at nu måtte han prøve andre veje.

Kærlige ord

I de nye malerier, han om kort tid sender til Hjørring, bliver det direkte afsæt ord. Ord fra en kærligheds-historie. Sætninger som „Du er stadig i mine tanker", „Mon hun tænker på mig nu?" og „Jeg troede at alting ville forandre sig" står direkte skrevet på de nye lærreder, og udenom breder sig motiver, der giver associationer til tegneserier.

Parallellen til rum-billederne er oplagt: Ligesom vi genkender et køkken eller en stue, genkender vi kærlighedens sætninger. De taler umiddelbart til os. Men når maleren træder til og lader penselerne befolke fladerne uden om ordene, åbner han døre til nye vinkler og dimensioner. De enkle budskaber bliver dobbelte, underfundige og alt andet end enkle at holde på plads.

Men dét må man ta' til Hjørring, hvis man vil opleve.

I Horsens koncentrerer Kaspar Bonnén sin pris-udstilling om rummene. De nyeste værker inden for dette tema er med, andre henter han fra bl.a. „Hjem igen"-udstillingen. Og egentlig er det meget oplagt sådan, for netop i rum-malerierne har han markeret det talent, der har fået Horsens Kunstmuseums Venner til at pege på ham som den rette modtager af kunstnerprisen 2004.

Kaspar Bonnén holder til i en nedslidt fabriksbygning på Amager.

BLÅ BOG

Kaspar Bonnén

Født 1968. Bor og arbejder i København.

Indledte sin kunstneriske uddannelse på den fotografiske skole Fatamorgana 1991 og Vestermølle gård Højskole 1992. Derefter på Det Kongelige Danske Kunstakademi 1993-1999.

Fik umiddelbart efter et to-årigt arbejdslegat og derefter et tre-årigt arbejdslegat fra Statens Kunstfond. Lever i dag af sin kunst.

Har siden 1995 udstillet mange steder og i mange sammenhænge både herhjemme og i udlandet, bl.a. i 2002 på DCA Galleri i New York. Senest udstillingen „ Hjem igen", der blev vist på Galleri Mikael Andersen (Kaspar Bonnéns faste galleri i København) og Det Danske Kulturinstitut i Edinburgh.

Desuden en række gruppeudstillinger, flere af dem sammen med kollegerne Tal R og Fos. Har sidst været en af bidragyderne til udstillingen på Statens Museum for Kunst, der markerede 100-året for selvsmeden Georg Jensens start af eget værksted.

Medstifter af Kørners Kontor (sammen med John Kørner, Kirstine Roepstorff og Tal R), som bl.a. i 1999 arrangerede den meget roste udendørs udstilling Street Sharks i København.

Har udgivet en række bøger med digte, tekster og tegninger.